

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΧΟΖΕΒΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Παρασκευὴν, 8^{ην} /21^{ην} Ἰανουαρίου 2022, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χοζεβᾶ, ἥτοι τῆς μνήμης τῶν ἱδρυτῶν αὐτῆς Ἀγίου Ἰωάννου καὶ Ἀγίου Γεωργίου τῶν Χοζεβιτῶν.

Ἐξ αὐτῶν ὁ μὲν Ἅγιος Ἰωάννης ὑπῆρξεν στῦλος καὶ φάρος τῆς Μονῆς, προσελθὼν εἰς αὐτὴν ἐκ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ Μητροπόλεως Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης καὶ ὁ Ἅγιος Γεώργιος, ἐπίσης προερχόμενος ἐκ Κύπρου καὶ ἀνακαινίσας τὴν Μονὴν ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς Περσικῆς εἰσβολῆς τοῦ 614 μ.Χ. καὶ προσελκύσας μοναχοὺς εἰς αὐτὴν καὶ ἐμψυχώσας αὐτοὺς καὶ πλῆθος Χριστιανῶν.

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτῶν ὁ νῦν ἡγούμενος καὶ ἀνακαινιστὴς τῆς Μονῆς καὶ ἀνασυγκροτήσας αὐτὴν Κοινοβιακῶς Ἀρχιμανδρίτης π. Κωνσταντῖνος ἐδέχθη τὸν Μακαριώτατον Πατέρα ἡμῶν καὶ Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

«Τοὺς ἐν ἀγίοις συνασκήσαντας τόποις, ἐν τῇ Μονῇ του Χοζεβᾶ... ὕμνοις εὐφημήσωμεν τὸν σοφὸν Ἰωάννην· σὺν αὐτῷ Γεώργιον...»

Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Μετά τῆς Τιμίας Ὑμῶν Συνοδείας,

Οἱ Ἅγιοι Κτίτορες τῆς Ἱερᾶς τοῦ Χοζεβᾶ Λαύρας Ἰωάννης καὶ Γεώργιος, ἐν ταύτῃ συνησκήθησαν, οὐχὶ ἀσφαλῶς ἀμφοτέρω ἅμα, ἀλλὰ τοῖς συγχρόνοις αὐτοῦ Πατράσιν ἕκαστος ἐν εἰλικρινείᾳ, ἐν ἀκεραιότητι, ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰρήνῃ. Ἀπλῶς εἶπεῖν, ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἐνότητι! Ἀρετάς, διὰ τὰς ὁποίας ὁ Ἅγιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος σημειοῖ:

«Καὶ οὕτω δύναται ὁμοφωνία πολλή καὶ εἰρήνη καὶ συμφωνία ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης κρατεῖν ἀλλήλους καὶ συνδιάγειν μετ' ἀλλήλων ἐν ἀκεραιότητι καὶ ἀφελότητι καὶ εὐδοκίᾳ Θεοῦ» (ΒΕΠΕΣ Τόμος 41, Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος, Ὑμιλ. Γ' 21,31, ρ. 156).

Καὶ πόσον πολυπόθητος καθίσταται εἰς τὰς ἡμέρας κατὰ τὰς ὁποίας διάγομεν, Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, τηλικαύτη ὁμόνοια, ὁμοψυχία καὶ σύμπνοια ἐν τῇ Ἀγίᾳ ἡμῶν Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ!

Ἦν (ὁμόνοϊαν) καὶ εὐχόμεθα, ὅπως -διὰ πρεσβειῶν τῶν Ἀγίων Χοζεβιτῶν Ἰωάννου καὶ Γεωργίου καὶ δι' εὐχῶν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος -ἐπιτευχθῇ ἐν τέλει. Ἀμήν!

Υἱκῶς καλωσορίζομεν τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα, εὐχόμενοι: Καλὴν Πανήγυριν!»

Ἀκολούθως ἐτελέσθη ἀγρυπνία, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου, συλλειτουργούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, τοῦ Ἱερομονάχου τῆς Μονῆς π. Χρυσογόνου, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π.

Εὐλογίου, ψαλλόντων τοῦ Ἱεροδιακόνου Συμεών καί τῶν μοναχῶν Κλήμεντος καί Δανιήλ καί μετεχόντων μοναχῶν τινων ἄνευ προσκυνητῶν, κωλυομένων εἰσέτι ἐκ τοῦ covid.

Εἰς το Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τον θεῖον λόγον ἔχοντα ὡς ἔπεται :

«Μωϋσῆς καί Ἀαρών ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ καί Σαμουήλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τό ὄνομα αὐτοῦ. Ἐπεκαλοῦντο τόν Κύριον, καί αὐτός εἰσήκουσε αὐτῶν ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς. Ὅτι ἐφύλασσον τά μαρτύρια αὐτοῦ καί τά προστάγματα αὐτοῦ, ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς», λέγει ὁ ψαλμωδός (Ψαλμ. 98,6-7).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἅγιοι Πατέρες καί ἀδελφοί,

Τό ἐν εἶδη περιστερᾶς καταβάν Ἅγιον Πνεῦμα ἐπὶ τῷ ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ βαπτισθέντι Ἰησοῦ Χριστῷ καί Υἱῷ τοῦ Θεοῦ συνήγαγεν ἡμᾶς ἐν τῷ θείῳ τούτῳ εὐναστηρίῳ τοῦ Χοζεβᾶ, ἵνα τιμήσωμεν τήν ἱεράν μνήμην τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου.

Φαιδρά μέν ἡ παρελθοῦσα ἐορτή τῶν Ἀγίων Θεοφανείων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ. Καί τοῦτο διότι «θαυμαστός ὁ θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ» (Ψαλμ. 67,36) κατὰ τόν ψαλμωδόν.

Ὁ θεομακάριστος Γεώργιος, ἀκούων εἰς τούς λόγους τοῦ ψαλμωδοῦ «προσεδόκων τό σωτήριόν σου, Κύριε, καί τάς ἐντολάς σου ἠγάπησα. ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τά μαρτύριά σου καί ἠγάπησεν αὐτά σφόδρα» (Ψαλμ. 118, 166-167) καί «ἐπεπόθησα τό σωτήριόν σου Κύριε καί ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν» (Ψαλμ. 118, 174), ἐγκατέλειπε τόν τόπον τῆς γεννήσεως αὐτοῦ, δηλονότι τήν νῆσον Κύπρον καί προσέδραμεν εἰς τόν τόπον τοῦ σωτηρίου μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας. Τόν τόπον δηλαδή τῆς Γεννήσεως, τῆς Σταυρώσεως καί τῆς Τριημέρου Ταφῆς καί Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὡς μαρτυρεῖ τοῦτο καί ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ λέγων: «Τοῦ ἀεὶ ὄντος τόν τάφον ἐπεθύμησας, ἄκρως θεάσασθαι καί προσκυνῆσαι σοφέ· κᾶν τούτῳ γενόμενος ἔκρινας ὅσιον δι' ἀσκήσεως συννεκρωθῆναι, Ὅσιε, τῷ δι' οἶκτον νεκρωθέντι».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ μακάριος Γεώργιος ἐπεζῆτει τήν «ἀκήρατον καί ἄπονον βιωτήν» τῶν φίλων τοῦ Χριστοῦ, τῶν πολιτῶν δηλονότι «τῆς ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μενούσης πόλεως», (Ἑβρ. 13,14). Ἐπεζῆτει οὕτως, ἵνα ἐνδυθῇ τόν Χριστόν, τόν «φῶς οἰκοῦντα ἀπρόσιτον», (Α' Τιμ. 6,16). Διό καί ἐλήλυθεν ἐν τῇ περιχώρῳ ἐρήμῳ τοῦ Ἰορδάνου, ἵνα βαπτισθῇ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἀκούων εἰς τό κήρυγμα τοῦ θείου Παύλου: «ὅσοι γάρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε», (Γαλ. 3,27).

Ἑρμηνεύων τούς λόγους τούτους τοῦ Παύλου ὁ Ἱερός Φῶτιος λέγει: «Τόν Χριστόν καί τό Πνεῦμα τό ἅγιον οὐχ ὡς ἱμάτιον ἔξωθεν περικείμενον περιβαλλόμεθα, ἀλλ' ὡς τήν καρδίαν καί τούς λογισμούς πληρούμενοί τε φωτός καί τό πρόσωπον χάριτος». Ὁ πληρούμενος δέ τήν καρδίαν αὐτοῦ φωτός καί τό πρόσωπόν του χάριτος γίνεται ἅγιος κατὰ τόν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον καί αὐτοί ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, διότι γέγραπται ἅγιοι ἔσεσθε ὅτι ἐγώ ἅγιός εἰμι», (Α' Πέτρ 1, 15-16) κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, παραθέτων ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ

Λευϊτικοῦ (Λευϊτ. 11, 44) ἀφ' ἑνός, καί ἀκούων εἰς τήν προτροπήν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀφ' ἑτέρου, «ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ Πατήρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστιν», (Ματθ. 5,48).

Σημειωτέον ὅτι τό ἅγιοι καί τέλειοι ἔσεσθε ἀφορᾷ οὐχί εἰς τήν οὐσίαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλά εἰς τὰς ἀγαθὰς πράξεις καί ἐνεργείας καί γενικῶς εἰς ὅλας τὰς ἀρετάς. «Καί γάρ καί ἡμεῖς καίτοι μή δυνάμενοι ὅμοιοι κατ' οὐσίαν τοῦ Θεοῦ γενέσθαι, ὅμως ἐξ ἀρετῆς βελτιούμενοι μιμούμεθα τοῦ Θεοῦ», λέγει ὁ Μέγας Ἀθανάσιος.

«Τό πάσης κακίας ἀλλοτριοῦσθαι, καθὼς ἂν ἢ δυνατόν, ἔργῳ τε καί λόγῳ καί διανοίᾳ τῶν παρ' αὐτῆς [τῆς κακίας] μολυσμῶν καθαρεύοντας, τοῦτο μίμησίς ἐστιν ὡς ἀληθῶς τῆς θείας τελειότητος, λέγει ὁ ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης.

Αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς θείας τελειότητος καί ἀγιότητος μιμητῆς ἐγένετο καί ὁ σήμερον τιμώμενος ὁσιος Πατήρ ἡμῶν Γεώργιος διὰ τῶν ἀσκητικῶν αὐτοῦ ἀγώνων, ὡς ἄλλος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, ἐν τῇ περιχώρῳ ἐρήμῳ τοῦ Ἰορδάνου καί δὴ ἐν Χοζεβᾷ, κηρύττων διὰ τοῦ παραδείγματος αὐτοῦ τήν τοῦ Χριστοῦ ἄκραν ταπείνωσιν καί τελείαν αὐτοῦ ἀγάπην. Τοῦτο ἐξ ἄλλου μαρτυρεῖ καί ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας ἀναφωνῶν καί λέγων:

Εὗρεν ἡ μονή τοῦ Χοζεβᾷ σε, κανόνα καί ἀκριβέστατον παράδειγμα, ἅπαν μετερχόμενον, ἐναρέτων πράξεων, εἶδος ὁσίων καύχημα, σοφέ Γεώργιε· διό βεβιωκότες ἐνθέως, μετὰ σοῦ σκιρτῶσιν, εἰς πάντα τούς αἰῶνας.

Ὅντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ θεσπέσιος Γεώργιος ἀνεδείχθη τῶν μοναζόντων τό σεμνόν ἐγκαλλώπισμα καί ἡ μονή αὐτοῦ δηλονότι ἡ τοῦ Χοζεβᾷ «τόπος ἀγιάσματος καί ἐξομολογήσεως τῆς μνήμης τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ» κατὰ τόν ψαλμωδόν, ἔνθα τό φῶς καί ἡ ἀλήθεια τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ βαπτισθέντος Χριστοῦ ὠδήγησαν πλειάδα ὁσίων καί δικαίων μεταξύ δέ αὐτῶν διακρίνονται ὁ συνασκητής τοῦ ἀγίου Γεωργίου Ἰωάννης ὁ γενόμενος Ἐπίσκοπος Καισαρείας καί ὁ νέος ὁσιος Ἰωάννης ὁ ἐκ Ρουμανίας ὁρμώμενος, οὗτινος τό ἄφθαρτον καί εὐωδιάζον λείψανον αὐτοῦ καταγγέλλει τήν πίστιν τῶν ἀλιέων Ἀποστόλων καί μαρτυρεῖ τήν λαμπροφόρον Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, τούτέστιν τήν νίκην τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοῦ θανάτου τῆς φθορᾶς καί τῆς ἁμαρτίας. Δεηθῶμεν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἵνα καί ἡμεῖς ἐορτάζοντες τήν μνήμην τοῦ Ὁσίου Γεωργίου τύχωμεν τοῦ σωτηριώδους φωτός τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ. Μετά δέ τοῦ ὑμνωδοῦ εἵπωμεν: «Τόν ἐκ Θεοῦ Θεόν Λόγον, τόν ἀρρήτῳ σοφία, ἤκοντα καινουργῆσαι τόν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοί ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν». Ἀμήν. Ἐτη πολλά».

Μετά τήν ἀπόλυσιν ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Κωνσταντῖνος παρέθεσε μοναστηριακήν τράπεζαν.

Τήν ἐπομένην, Σάββατον 9^{ην} /22^{αν} Ἰανουαρίου 2022 ἐτελέσθη θεία Λειτουργία εἰς τό προσκείμενον τῇ Μονῇ καί προσφάτως ἀνακαλυφθέν Κοιμητήριον τῶν Χοζεβιτῶν ὁσιομαρτύρων, εἰς τό ὁποῖον καί ἀνηγέρθη παρεκκλήσιον ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτῶν ὑπό τοῦ νῦν ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Κωνσταντίνου. Ἀναρτᾶται ἡ εἰκὼν τῶν ὁσιομαρτύρων καί τοῦ παρεκκλησίου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.